

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3EMCdo/2/2013
Identifikačné číslo spisu:	1406214134
Dátum vydania rozhodnutia:	05.12.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Daniela Sučanská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:1406214134.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej Slovenskej republiky - Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave, so sídlom v Bratislave, Špitálska č. 14, proti povinnému H.K., bývajúcemu v Q., o vymoženie 33,19 € s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Malacky pod sp. zn. 23 Er 1919/2008, o mimoriadnom dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti uzneseniam Krajského súdu v Bratislave z 23. októbra 2012 sp. zn. 21 CoE 223/2012 a Okresného súdu Malacky z 5. mája 2010 č. k. 23 Er 1919/2008-14, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 23. októbra 2012 sp. zn. 21 CoE 223/2012 a uznesenie Okresného súdu Malacky z 5. mája 2010 č. k. 23 Er 1919/2008-14 vo výroku o náhrade trov exekúcie z r u š u j e; vec v rozsahu zrušenia vracia Okresnému súdu Malacky na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Oprávnená podala súdnemu exekútorovi návrh na vykonanie exekúcie na vymoženie sumy 33,19 € s príslušenstvom. Povinnosť zaplatiť túto sumu bola povinnému uložená v konaní o priestupku rozhodnutím Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava II z 24. júna 2004 č. AA 1044700; tento exekučný titul nadobudol právoplatnosť 24. júna 2004 16. a vykonateľnosť 9. júla 2004.

Okresný súd Malacky uznesením z 5. mája 2010 č.k. 23 Er 1919/2008-14 zastavil exekúciu a oprávnenú zaviazal zaplatiť súdnemu exekútorovi do 3 dní trovy exekúcie 44,24 €. Zastavenie exekúcie odôvodnil tým, že exekučný titul už nemožno vykonať, lebo uplynula trojročná prekluzívna lehota v zmysle § 88 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch. Výrok o náhrade trov odôvodnil tým, že na danú situáciu sa vzťahuje § 203 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“).

Na odvolanie oprávnenej, ktorým napadla výrok uvedeného uznesenia o trovách exekúcie, Krajský súd v Bratislave uznesením z 23. októbra 2012 sp. zn. 21 CoE 223/2012 uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti potvrdil. Dospel k záveru, že k zastaveniu exekúcie došlo zavinením oprávnenej, ktorá včasným podaním návrhu na vykonanie exekúcie mohla ovplyvniť úspešnosť vymoženia pohľadávky

súdny exekútorom a keď tak neurobila vystavila sa riziku neúspechu exekúcie pre prípad uplynutia trojročnej prekluzívnej lehoty podľa § 88 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch.

Na základe podnetu oprávnenej podal generálny prokurátor Slovenskej republiky (ďalej len „generálny prokurátor“) mimoriadne dovolanie proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 23. októbra 2012 sp. zn. 21 CoE 223/2012 a uzneseniu Okresného súdu Malacky z 5. mája 2010 č. k. 23 Er 1919/2008-14. Podľa právneho názoru generálneho prokurátora môže súd uložiť oprávnenému povinnosť nahradiť trovy exekúcie v zmysle § 203 ods. 1 a 2 Exekučného poriadku len ak dôjde k zastaveniu exekúcie jeho zavinením, alebo ak sa exekúcia zastaví z dôvodu, že majetok povinného nestačí ani na náhradu trov exekúcie. V predmetnej veci nebol ale splnený žiaden z týchto predpokladov. Pokiaľ oprávnená podala včas návrh na vykonanie exekúcie, neprichádza do úvahy jej zavinenie zastavenia exekúcie z dôvodu uplynutia prekluzívnej lehoty. Oprávnená nemohla postup súdu v exekučnom konaní a dĺžku trvania tohto konania nijako ovplyvniť. Z týchto dôvodov generálny prokurátor navrhol, aby mimoriadnym dovolaním napadnuté a na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 243f ods. 1 písm. c/ O.s.p.) spočívajúce uznesenia odvolacieho súdu a súdu prvého stupňa boli zrušené a vec vrátená súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Oprávnená sa stotožnila s obsahom mimoriadneho dovolania.

Povinný sa k mimoriadnemu dovolaniu písomne nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd rozhodujúci o mimoriadnom dovolaní (§ 10a ods. 3 O.s.p.) po zistení, že tento opravný prostriedok podal generálny prokurátor (§ 243e ods. 1 O.s.p.) v lehote jedného roka (§ 243g O.s.p.) proti rozhodnutiu, ktoré môže napadnúť týmto opravným prostriedkom, preskúmal napadnuté uznesenia bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243i ods. 2 O.s.p. v spojení s § 243a ods. 3 O.s.p.) v rozsahu podľa § 243i ods. 2 v spojení s § 242 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že mimoriadne dovolanie je opodstatnené.

V zmysle § 243f ods. 1 O.s.p. mimoriadnym dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie súdu za podmienok uvedených v § 243e, ak a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237 O.s.p., b/ konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a c/ rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Generálny prokurátor namietal, že napadnuté uznesenia súdov nižších stupňov spočívajú na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 243f ods. 1 písm. c/ O.s.p.). Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

Podľa § 196 Exekučného poriadku za výkon exekučnej činnosti podľa tohto zákona patrí exekútorovi odmena, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času. Ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty podľa osobitného zákona, zvyšuje sa jeho odmena o daň z pridanej hodnoty. Podľa § 197 ods. 1 Exekučného poriadku náklady podľa § 196 uhrádza povinný. Podľa § 200 ods. 1 a 2 Exekučného poriadku trovami exekúcie sú odmena exekútora, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času pri vykonaní exekúcie (§ 196). Oprávnený a exekútor majú nárok na náhradu trov potrebných na účelne vymáhanie nároku. Ak súd rozhodne o zastavení exekúcie, rozhodne aj o tom, kto a v akej výške platí trovy exekúcie. Podľa § 203 ods. 1 a 2 Exekučného poriadku, ak dôjde k zastaveniu exekúcie zavinením oprávneného, súd mu môže uložiť nahradenie nevyhnutných trov exekúcie. Ak sa exekúcia zastaví z dôvodu, že majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie, znáša ich oprávnený. To neplatí, ak ide o vykonanie exekúcie na vymoženie pohľadávky na výživnom. V takomto prípade znáša trovy exekúcie súd; súd nemá právo na náhradu trov exekúcie, ktoré platil.

Ustanovenia § 196 a § 197 ods. 1 Exekučného poriadku určujú zásadu, že odmenu patriacu súdnemu exekútorovi za výkon exekučnej činnosti, náhradu jeho hotových výdavkov a náhradu za stratu času uhrádza povinný. Len výnimočne, ak dôjde k zastaveniu exekúcie, môže súd uložiť oprávnenému, aby nahradil trovy exekúcie; súd však uváži, ktoré trovy potreboval oprávnený na účelne vymáhanie nároku, a či mohol pri náležitej opatrnosti predvídať dôvod zastavenia exekúcie (§ 203 ods. 1 Exekučného poriadku). Ustanovenie § 203 Exekučného poriadku teda umožňuje súdu pri zastavení konania prelomiť zásadu vyplývajúcu z § 197 ods. 1 Exekučného poriadku a povinnosť nahradiť trovy exekúcie uložiť oprávnenému. Podmienkou takéhoto postupu je určitá forma procesného zavinenia oprávneného.

Pod „zavinením“ oprávneného v zmysle vyššie citovaného ustanovenia treba rozumieť iba také porušenie procesných predpisov oprávneným, ktoré má za následok buď neodôvodnený vznik trov exekúcie, alebo také jeho konanie (úkony), ktoré by spôsobilo zastavenie exekúcie.

Najvyšší súd sa stotožňuje s názorom generálneho prokurátora, že ak oprávnená podala včas návrh na vykonanie exekúcie, neprichádzalo do úvahy jej procesné zavinenie na zastavení exekúcie z dôvodu uplynutia prekluzívnej lehoty, určenej na vykonanie predmetného exekučného titulu. Oprávnená postup exekútora a exekučného súdu a dĺžku exekučného konania (t.j. vykonanie exekučného titulu do uplynutia prekluzívnej lehoty) nemohla ovplyvniť.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že mimoriadnym dovolaním napadnuté uznesenia súdov nižších stupňov (o trovách exekúcie) spočívajú na nesprávnom právnom posúdení veci a že generálny prokurátor dôvodne podal proti nim mimoriadne dovolanie (§ 243e O.s.p. v spojení s § 243f ods. 1 písm. c/ O.s.p.). Rovnaký právny záver prijal už Najvyšší súd Slovenskej republiky aj vo viacerých svojich rozhodnutiach riešiacich obdobnú právnu problematiku (porovnaj napr. sp. zn. 3 MCdo 11/2009, 3 MCdo 6/2012, 4 MCdo 11/2008, 5 MCdo 20/2011, 6 MCdo 4/2010, 6 MCdo 2/2012, 7 MCdo 13/2011). Najvyšší súd vzhľadom na to uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 23. októbra 2012 sp. zn. 21 CoE 223/2012 a uznesenie Okresného súdu Malacky z 5. mája 2010 č.k. 23 Er 1919/2008-14 vo výroku o náhrade trov exekúcie zrušil a vec v rozsahu zrušenia vrátil Okresnému súdu Malacky na ďalšie konanie (§ 243b ods.1, 2 O.s.p. v spojení s § 243i ods. 2 O.s.p.).

Ak dôjde k zrušeniu napadnutého rozhodnutia, súd, ktorého rozhodnutie bolo zrušené, koná ďalej o veci. Pritom je právny názor súdu, ktorý rozhodoval o mimoriadnom dovolaní, záväzný. V novom rozhodnutí rozhodne súd znova aj o trovách pôvodného konania a konania o mimoriadnom dovolaní (viď primerane § 243d ods. 1 O.s.p. v spojení s § 243i ods. 2 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.